

19-06-2021

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

† Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὁρθοδόξων Χρισπανῶν.
Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ στ'.
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ὕχος λατ. Πα

π
κε ε ε Κυρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος
σε ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου
σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε π Κυ ρι ε
ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ει σα α α κου ου
σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου π εν τω κε κρα γε
ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σο ον μου Κυ
π
κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

χη η μου ^Δ ως θυ μι ι α αμα α ε νω
 ω ω πι οο ο ονσου ^π ε επαρ σι ις των
 χει ρω ωων μου θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε
 ρι ι νη η η ^Δ ει σα κου σο ον μου Κυ
 υ υ υ ρι ι ι ε ^π
^π θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι ι
 μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη
 μου ^π
^π Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
 λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι
 προ φα σεις εν αμαρ τι ι αις ^π

π **Π** υν αν θρω ποιερ γα ζο με νοις την α

νο μι ι αν και ου μη συνδυ α ασωμε τα των

εκλεκτων αυτων π

π **Π** αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη

λι πανατω την κεφα λη ην μου π

π **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις εν δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των π

π **Ἄ** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο
τι η δυνθη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σήν τα ο στα αυ των

παρατον Α αδην ^π

^π ^π Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

οφθαλμοι οι μου ^Δ ^Δ ε πι σοι ηλπισα μη αντα

^π νε ληστην ψυ χη ην μου ^π

^π Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε

στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ξο μενων την α νο μι αν ^π

^π ^M Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρτω λοι ^π κα τα μονας ει μι ε

γωω ε ως αν παρε ελ θω ^π

π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
 φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην π
 π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
 η σι ιν μου Δι την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
 του α παγ γε λω Ρ
 Δ Εντω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευμα
 μου και συ ε ε γνως τας τριβους μου π
 π Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
 μην ε κρυψαν πα γι δα μοι π
 π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α
 και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων

με ^π

^π πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
εστιν ο εκ ζη τωων την ψυ χη ην μου

^{κ ρ} ^π Ε κε εκραξα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωων

των ^π

^π ^π Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφο δρα ^π

^π ^π Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ πε ρε

με ^Δ
^ρ

Π
 Δ
 Ρ
Ϛ ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη
 ην μου **Ϛ** του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω
 ο νο ματισου **π**
 π
 Π
Ϛ με υ πο με νου σι δι και οι **Ϛ** ε ως
 ου αν τα πο δως μοι **π**
 π
 Π
 Ρ
Ϛ κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
 ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης
 μου **π**
 π
 Π
Ϛ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα εις την φω νην της δε η σε ω ως μου **π**

Σπιχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἐ^Θ
Ἴχος πτ Δι

Ἄ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σε ται Ἄ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

τιν

Ἄ

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἥρνήσαντό σε,
οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄ οι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη η

σαν το σε Ἄ ουκ α πε στη σαν α πο των ε εν

το λων σου ⁶ ταις αυ των πρε σβει αις ε λε

η σον η μας

6

Γ
χ
6
Ϛ νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε Δ υ πε μει νεν

η ψ χη μου εις τον λο γον σου Δ ηλ πι

σεν η ψ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Οι μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δ Οι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε

πολλὰς βα σα α α νους υ πε μει να πρε σβει

αις Κυ ρι ε και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας

δι α φυ λα α ζο ον 6

Ϛ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυ κτος ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ ελ
πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Οι ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ
οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς
βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν
στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Δ **Οι** α θλο φο ροι μαρ τυ ρες και ου ρα
νο πο λι ι ται ^Δ ε πι γης α θλη σαν τες
πολ λας βα σα α α νους υ πε μει ναν ⁶ και
τε λει ον α πε λα βον τον στε φα νον εν ου
ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των
ψυ χων η η μωων ⁶

Τῶν Κεκοιμημένων.
 Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.
 Ἡχος πᾶς Νη

τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος Δικαι πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δι
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Δι εκ
 πα σων των α νο μι ων α αυ του Δι

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων
 κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὔσεβῶς,
 μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ
 Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς,
 τούτους ἐν ὅρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθήν,
 δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι
 τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως
 τυχόντας ἐν χαρᾶ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν
 Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς
 οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Τῶν απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

παν των κατ' ο νο μα ⁶ λ με τα πι στε ως ζη
σαν των ευσεβως ^γ μη η μην τελουν τες οι
πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον α νυ μη
σω μεν αι τουν τες εκ τε νως ^γ δι του τους εν ω ω
ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
θην ^Δ δου ναι αυ τω τω Θε ω η μων τω πασαν
κρι νον τι την γην ^γ δι της δε ζι ας αυ του ου
πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα ^Δ εν
με ρι δι ι δι και αι αι ων ^δ και εν α γι
ων κλη ρω φω τει νω ^δ και α ζι ους γε νε
σθαι της ου ρα νι ου βασι λει ας αυ του ^γ δ

χ
νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη Δ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι
λα οι ρ

Ο τῷ οἰκείῳ αἴματι Σωτήρ, βροτοὺς
ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ
πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν,
πάντας ἀνάπταυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας
εὔσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ,
ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, Ἱερεῖς,
ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ
πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς
οὐρανίου βασιλείας σου.

ρ ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ
βρο τους εκ πρι α με νος 6 και θα να τω σου
θα να του του πικρου ε κλυτρωσα με νος η

μας Δικαι ζω η ηντηναι ω νιον πα ρασχων
τη Ανα στα σεισου η μιν Διπαντας α να α παυ
σον Κυ ρι ε τους κοι μη θεν τας ευ σε βως Δι
η εν ε ρη μοις η πο λεσιν 6 λη η εν θα λασ
ση η εν γη Δι η εν παν τι το ο πω βα
σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι ε ρεις Δι μο να
στας και αι μι γα α αδας Δι εν η λι κι α
πα ση παγ γε νει Δι και α ξι ω σον του
τους της ου ρα νι ου βασι λει ει α ας σου Δι
Δι Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας Δι και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ἀ με νει εις τον αι ω ω
ω να ἀ

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὔσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπταυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἄδαμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὄμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἀνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

ἀ Τῇ εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι
στεου κε τι ο θα να τος κυ ρι εν ει των θα
νον των ευ σε βως ἀ δι ο αι του μεν εκ τε
νως ἀ τους σους δου λους α να παυ σον εν αυ

λαις σου και εν κολποις Αβρααμ ^υ**Δ**τους εξ Α
 δαμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα
 θα ρως ^Δ**Δ** πα τε ε ρας και α δελ φους η μων
 φι λους ο μου και συγ γε νεις ^υ**Δ** α α παν
 τα αν θρω ποντα του βι ου λει τουρ γη σαν
 τα πι στως ^Δ**Δ** και προς σε με ε τα στα α αν τα ^υ**Δ**
 πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος
^Δ**Δ** και α ζι ωσον τυ χειν της ου ρα νι ου
 βασι λει ει α ας σου ^υ**Δ**
Δόξα... ^χ**Ηχος πλ.** ^χ**Δ** ^N
 Δο ζα Πα τρι και γι ω
 και Α γι ω Πνευματι ^υ**Δ**

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ τόδι ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. "Ω τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; "Οντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ τόδι ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. "Ω τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; "Οντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ τόδι ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. "Ω τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; "Οντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ τόδι ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. "Ω τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; "Οντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ τόδι ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. "Ω τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; "Οντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

N

μεν τη φθό ρα **π**ιως συ νεζευχθη μεν τω θα
να τω **Δ** ον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
γρα πται **Δ** του πα βε χο ον τος τοις με τα
στασιτηνα να απασυ σιν **Δ**

Τὸ Δογμαπικὸν Θεοτοκίον.

π **Κ**αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α
μην π

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθενε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐξ Πατρὸς ἐκλάμψας Γίδης μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχήτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἴκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

π **Τ**ίς μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α
α Πα αρ θε ε ε νε **τ**ις μη α νυ υ μνη σει
ει σου τον α λο ο ο χε ε εν τον τοο ο

ο κον ^π ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος ^Δ εκ
 λα αμ ψας γι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
 εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλθεν
 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^π φυ σει
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει
 γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι
 ι η η η η μας ^π ουκ εις δυ α α δα α
 προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
 εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συ γ
 χυ υ τως γνω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
 αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι τα ας ψυχα α ας η
η η η μωω ω ω ων

Δ
φ

΄Ανευ Εισόδου: «Φῶς ἵλαρὸν...»

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, ἴδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γιόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Υἱόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ δὲ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ανπί τοῦ Προκειμένου τῆς ήμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ὕχος πᾶς — Γα

Ἄλλα λη λου ι α Ἄ αλ λη λου ι α Ἄ

α αλλη λου ι ι α Ἄ

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου Κύριε.

Ἄλλα λη λου ι α Ἄ αλ λη λου ι α Ἄ

α αλλη λου ι ι α Ἄ

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. (Τὸ ώς ἄνω)

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἔσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ
καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ¹
τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ
φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς
κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπιχηρὰ.
 Ὡχος πλ. β'. Μαρτυρικὸν.
 Ὡχος λιτ. Δι

Ο Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρος σου Κυρι ε τοις Μαρτυ σι
 γε γονεν ο ο ο πλον α ηττη τον ε βλε
 πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ
 βλε πον τες την μελ λουσαν ζω ην τη ελ
 πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ
 των ταις παρακλησεσιν ε λε η σονημας
 ι ψι χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθησον ται Δ

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου
Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ύλικῃ
μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὄμοιώμα, ἥς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς
κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ
τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπταυσον.

Δ Θ τι μη σας ει κο νι σου το των χει
ρων σου Σω ω ω τερ πλα στουρ γη μα 6 ζω
γρα φη σας εν υ λι κη μορ φη της νο ε ρας
ου σι ας το ο μοι ω μα 6 ης και κοι νω νον με
κα τε στη σας v θε με νος των ε πι γης κα
ταρ χειν με τω αυ τε ζου σι ι ω Λο γε 6 δι

ο Σωτερ τους δούλους σου εν χω ωραίων των

εν σκηναις δι και αι ων α να παν σο

ον ⁶
χ ^B
^Δ Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω ^Δ

και προ σε λα βου Κυρι ε ^Δ

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς
διακρίνηται, κήπον ἐν τῇ Ἐδέμ, παντοίοις
ώραϊσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ
μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς,
ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σωτερ
τους δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπταυσον.

Ἴνα μοι το α ζι ω μα της των λοι
πων ζω η η ης δι α κρι νη ται ⁶ κη πον εν
τη Ε δεμ παν τοι οις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε

φυ τευ σας ⁶ λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε
 ρον ^θ_γ με το χον θει ας ζωης ι σαγ γε λον ε πι
 γης μι κτο ον με τα ξας ⁶ δι ο Σωτερ τους δου
 λους σου εν χω ω ραζων των ^Δ εν σκη ναις δι
 καιαι ων α να πασυ σο ον ⁶ ^Δ Ηχος λ ^θ Δι
^{χ M} ^Δ ^Δ Λοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι ⁶

Ἀρχή μοι και ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἔξ ἀοράτου τε και δρατῆς με ζῷον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχήν, τῇ θείᾳ σου και ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπταυσον.

6
 Ἐρ χη μοι και υ ποστασις το πλα
 στουρ γον σου γε γο νε προ σταγ μα 6 βου λη
 θει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε και ο
 ρα της με ζωω ο ον συμ πη ζαι φυ σε ως 6
 γη θεν μου το σω ω μα δι ε πλα σας 6 δε δω
 κας δε μοι ψυ χην τη θει α σου και ζω ο ποι
 ω εμ πνευ σει 6 δι ο Σω τηρ τους δου λους
 σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι και αι
 ων α να πασυ σο ον
 6
 6
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ιεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπταυσον.

¶ Πρεσβείαις τῆς τε κουσησε χριστε και
τωων μαρτυρων σου α ποστοοο λων
προφητων εραρχων οσιων και δι
καιων και παντων των αγιων τους
κοιμηθεντας δου λουζουσου αναπταυσοο
ον

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἶτα Ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἥχου. «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἔνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν σπίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὁμηρος· «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β' τροπάριον. «Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', Δόξα καὶ εἰς τὸ δ', Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὁμηρος ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Θεόν ὀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον...»,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ωδὴ Α'. Ὁ Εἱρμὸς. Βου $\overline{\text{π}}$ \hat{x}

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν
τυχεῖν ἀξίωσον.

Σπίχος. \hat{x} Δ $\overline{\text{π}}$ ρ ε σ β ε ι αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος Δ α να παυ σον τας ψυ
 Δ χ ας των δου λων σου Δ

Δ Ε ν ου ρα νι οις θα λα μοις δι η νε
κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δν σω που σι
σε Χρι στε Δ ους εκ γης με τε στη σας πι

στους ^Δ αι ω νι ων α γα θων τυ χειν α
ξι ⁶ ωσο ον

Στίχος. **Α**ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος δόμοῦ καὶ
μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπταυσον.

Σπίχος. **Α**ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται ^Δ

Κα τα κο σμη σας τα πανταζω ον μει
κτον ^Δ με σον με τον αν θρω πον τα πει νο
τη το ος ο μου ^Δ και με γε θους ε πλα
σας δι ο ^Δ τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυσον 6

Δ

Δόξα Πατρὶ...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπταυσον.

Σπίχος. Δοξα Πα τρικαι γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Του πα α δει σου πο λιτην και γε ωρ
γον κατ αρ χας με ε ταξας πα ρα βαν τα
δε την σην εν το λην ε ξω ρισας δι ο

τας των δου λων σου ψυχας Σω τερ α να
παυσον 6

Δ

Καὶ νῦν...Θεοποίου.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὗαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προιμήτορα, ἐξ ἀχρόντου σου γαστρὸς σάρκα περιβάλλεται, δι’ ἣς, τοῦ θανάτου τὴν ἴσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

Σπίχος. καὶ νῦν καὶ α ει καὶ εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην
Ο εκ πλευρᾶς δι α πλασας Ευ αν το
πριν την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του,
σου γα στρος σαρκαπε ρι βαλ λε ται δι
ης του θα να του την ισχυν Α γνη δι
ε λυσε ε 6

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔσπιν ἄγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Νομίμως ἡθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες
Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες
παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν
λύτρωσιν βραβεύουσι.

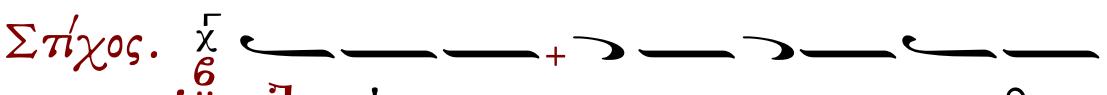
Σπίχος. Ἡ πρεσβεία τῶν Μαρτύρων σου

Χριστε ο Θεος αναπαυσον τας ψυχας των δουλων σου

Νομίμως η θλησαν οι σοι Μάρτυρες
ζωοδότα καὶ στεφανωτης νικησκοσμη
θεντες παρασου τοις με τα στασι πιστοις
αιωνιαν αναλυτρωσιν βραβευσοι

Στίχος. Λι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθής καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Σπίχος.
Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

ΔΠαι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι
και ση μει οις ε με τον πλα νη θεν τα επ ε
σχα των σε αυ τον κε νω σας ως συ μ πα θης
και ζη τη σας ευ ρες και δι ε σω σα
ας

Δόξα Πατρὶ...

‘Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Σπίχος. Δοξα Πα τρικαι γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Δ Ρε οντων αστατον φθο ραν τους προς σε

δι α βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα

τοι κειν χαρ μο νι κως α ζι ω σον α γα

θε Δι και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

6

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἔξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν

ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπίχος. ἔ
Και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην
Δ
Δ

Δ
Ουκ ε στιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε

Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

ον τον α λη θη συ νε λα βες εν γα στρι
Δ
Δ

του θα να του Δ λυ σαν τα την δυ να μι
Δ

΄Ωδὴ δὲ.

Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Соφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ
τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα
χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς
Ἄγγέλοις συνηρίθμησας.

Σπίχος.
Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου

Χριστέ ο Θεός αναπάυσον τὰς ψυ

χας τῶν δούλων σου

Δέ φι α μείζονος δει κνυ ων Κυρίος

της περι τα δωρα πολυ τε λους Δε

σποτα χρηστο τη τος τας τῶν Μαρτύρων

χορει ας τοις Αγγελοις συ νηρι θμη

~~~~~

6

σα ας

Στίχος. Λι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἄφραστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Σπίχος. Ἡ ψ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

Ἄφραστου δόξης σου τυ χειν α ξι

ω σον τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι

στε των ευ φραι νο με νων ε στιν η κα

τοι κι α και φω νη κα θα ρας α γα λι

α σε ω ως

Δόξα Πατρὶ...

‘**Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἔκκαθαίρων πολυέλεες.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιώ καὶ Α

Γιώ ω Πνευματί

6. Υμνοῦντας πρόσδεξαι τὸ θεῖον κράτος σου οὓς εκ γῆς προσελάβου τε κναφωτοὺς τοὺς εργαζόμενος τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν εκκαθαίρων πολυέλεες

Καὶ νῦν...Θεοποιὸν.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἱακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

+ **των αι ω νων α μην** **Δ**

Δ **δ**ο χει ον αχραντον να ον πα να μω

μον **β** **κι βω τον πα να γι αν παρ θε νι κον**

Δ **το πον α γι α σμα τος σε καλ λο**

νην του I α κωβ **Δ** **ο Δε σπο της ε ξε**

λε ξατο ο

Ωδή ε'.

Τῷ Θείῳ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ως δλοκάρπωσις Ἱερά, καὶ ώς ἀπαρχὴ τῆς
ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ
δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν
σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

Στίχος.

χ **6** ——————
Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

χρι στε ο Θε ος **Δ** α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου **Δ**

χ **B** + ——————
Δ **Ω**ς ο λο καρ πω σις ι ε ρα **Δ** και

ως α παρ χη της αν **Δ**ρω πι νης οι Μαρ τυ ρες

φυ σε ως **6** τω δε δο ξα σμε νω προ σε νε

χθιν τες Θε ω **Δ** η μιν την σω τη **ρ**ι **ι**

+ **B** αν α ει βραβευουσι **ι** **δ**

Στίχος. **λ**ι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθήσονται.

Της ούρανίου διαγωγης, της διανομης των χαρισμάτων, ἀξιώσον Δέσποτα, τους προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

χ
6 Ἰψ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται **Δ**

χ
B **Δ** Της ου ρα νι ου δι α γω γης **Δ** της δι

α νο μης των χα **ρ**ι σμα των α **ξ**ι ωσον Δε
σποτα **6** τους προ κοι μη θεντας πιστους ι

κε τα ας σου **Δ** πα ρε χων των πται σμα α
των την α πο λυτρωσιν **6** **Δ**

Δόξα Πατρὶ...

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον
οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Δ θο ξα Πα τρι και γι ω και **A**
γι ω Πνευ μα τι **Δ**

B

Ἄ 0 μονος φυσειζω ο ποι ος Δ το της
 α γα θο τη τος ον τως α νε ζι χνι α
 στον πε ε λαγος 6 τους τε λει ω θεν τας της
 Ba σι λει ας της σης Δ α ζι ω σον οι
 κτι ιρμων μο νε α θα ανατε 6 Δ

Και νῦν...Θεοτοκίον.

Ίσχυς και ὅμησις ὁ ἐκ σου, Δέσποινα τοῦ
 κόσμου γεννηθείς, και σωτηρία ἐγένετο τοῖς
 ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου πυλῶν,
 ὥρομενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 + των αι ω νων α μην Δ

B

Δ Ι σχυς και υ μνη σις ο εκ σου Δ ε

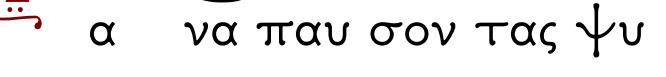
σποι να του κο σμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι + ι στει σε μα κα ριζονταας ⁶

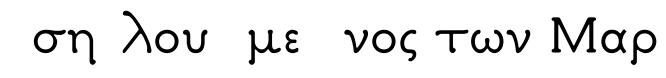
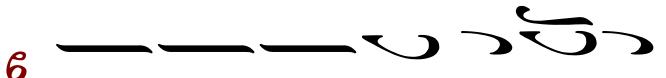
Ωδὴ σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
διούλων σου.

Сταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων
τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες,
μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου
δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας
διανάπταυσον.

Στίχος.

Χριστε ο Θεος

χας των δου λων σου

τυ ρων τους χορους
προς ε αυ τον συ νη γα

γες
μι μου με νους το παθος σου Α γα θε

δι ο σου δε ο με θε
τους προς σε με

τασταντας δι α να παυσοον

6

Στίχος. Λι ψυχαι αυτων εν αγαθοις
αυλισθησονται.

Λ φραστω τη δόξη σου, ὅταν ἔλθης φοβερός,
κριναι τὸν κόσμον ἄπαντα, ἐν νεφέλαις
εύδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαι σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

χ
6 Λι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

Δ Λ φρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος 6 κρι ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις εν δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρως υ παν τη σαι σοι Δ ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου 6

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἔξαγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ + Α
Γῃ ω Πνευμα τι

Πηγὴ ζωῆς πε φυ κας εν αν δρει α
θει κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ζα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νωσο ον

Καὶ νῦν...Θεοποίου.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ἄ. **Κ**αὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αἱ ωνας
των αἱ ωνων α μην. **Δ.**
Εἰς γῆν α πεστραφῇ μεν πα ρα βαν
τες του Θεου **6.** την εν το λην την εν θε ον
δι α σου δε Παρ θε νε προς ου ρα νον **Δ.**
εκ γῆς α νυ ψω θη μεν **Δ.** την φθο ραν του θα
να του ε κτι να ξαντε ες
Ωδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἷματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, δόκιμοι στέντες δὲ τῷ ἴδιῳ αἷματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν· Εὔλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

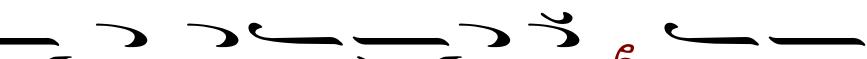
Στίχος.

 Πρε σβει αἰς των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

 χας των δου λων σου

 Δ **Λ**υ τρω θεν τες τωσω αι μα τι οι Μαρ τυ

 ρες **Δ** της πρω της πα ρα **β**α σε ως **ρ**αν τι

 σθεν τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην

 σα φως ει κο νι ζου σι σφα γην **Δ** ευ λο γη τος

 ει ο Θε ος ο των πα τε ερων η μων

Στίχος. **Λ**ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

αυ λι σῇ σο νται

η μων

Δόξα Πατρὶ...

‘Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εύλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Α
γῇ ω Πνευμα τὶ Δ.
Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση
μα τι Δ. θει ω θε αρ χι κω τα τε 6 τους με
τα σταν τας Βα σι λει ας Δε σπο τα της σης
α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Χρι στε Δ. ευ λο
γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η
μων 6 Δ.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίου.

Ὕπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίφαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ἄ **Κ**αὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αἱ ω νας
τῶν αἱ ω νων α μην Ἄ

Ἄ **Ὑ** περ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με Ἄ γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον Ἃ τον
συν τρι ψαν τα του θα να του πν υ λας Ἄ
και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε
Ἄ γνη Ἄ υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε
ο μη η το ρα α Ἅ

΄Ωδὴ η΄. Ἐκ φλοιὸς τοῖς Ὁσίοις.

Στίχος. Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Сταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ
τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος.
Πρεσβεὶ αἰς τῶν Μαρτυρῶν σου

Χριστὲ ο Θεος ὁς αναπαυσον τας ψυχας των δουλων σου

 Сτα θε ρως τους α γω νας ε πι δει
ξα με νοι τω της νι κης στε φα νω κα τα
κο σμη θη τε Μαρτυρες Χριστου α θλο
φοροι κραυ γαζον τες σε υ περυψου μεν

Ω.-Ι Σύγκλιση

6

εις παν τας τους αι ω νας

Στίχος. **Α**ι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθήσονται.

Ιερως τους τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

χ
6 Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

Δ Ι ε ρως τους τον βι ον α πο λι

πον τας πι στους 6 και προς σε τον Δε σπο την

με τα χω ρη σαν τας 6 δε ζαι προ ση νως α

να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος 6 σε υ πε ρυ

ψουν τας εις παν τας τους αι ω νας 6 Δ

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι,
τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὔδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ
ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Α
γῇ ω Πνευμα τὶ Δ.
Νῦν εν γῃ των πραε ων παντας αυ λι
ζεσθαι τους προ κε κοι μη με νους Σωτερ
ευ δο κησον πι στει τη εις σε δι και
ωσας και χα ρι τι σε υ περυ ψουν τας
εις παν τας τους αι ω νας Δ.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν
τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ **Κ**αι νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ωνας
των αἱ ωνων α μην Δ
Δ **Μ**α κα ρι ζομεν παντες σε Παμ μα κα
ριστε **ζ** την τον Λογον τον ον τως ον τα μα κα
ριον **σ**αρ κα δι η μας γε γο νο τα γεν νη
σα σαν **Δ** ον υ πε ρυ ψου μεν εἰς παν τας
ψυχας **ζ**
τους αἱ ωνας

Ωδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ἐλπὶς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ
πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν
μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ
σαλευομένην ὄντως ἀνάπταυσιν, ἵς τοὺς
μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος.

^χ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψ
χας των δου λων σου ^Δ

^Δ Ελ πις Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ

ρω σε ⁶ και προς την σην α γα πην δι α πυ

ρως ε πτε ρω σε ^Δ των μελ λον των του τοις

προ τυ πω σα σα ^Δ την μη σα λευ ο με νην

ον τως α να παυ σιν ⁶ ης τους με τα σταν τας

Α γα ⁺ ε πιστους α ⁶ ξι ωσο ον

Στίχος. Λι ψυχαι αυτων εν αγαθοις
αυλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰώνιου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ἄλι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Ἄλιμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
ψε ως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον ι την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ξι
ων μα κα ρι ο τη το ος

Δόξα Πατρὶ...

Ο ών τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος,
καὶ θελητὴς ἐλέους εὔσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος,
οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς
τοῦ θανάτου Σωτερ μετέστησας, ἔνθα
καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Α
 γῇ ω Πνευμα τὶ Δ.
 Ο ων τῇ φυσι σει χρηστος καὶ ευ
 σπλαγχνος Δ. καὶ θε λη της ε λεους ευ
 σπλαγχνι ας η α βυσσος Δ. ους εκ το που
 του του της κο λα σε ως Δ. και σκι ας του
 θα να του Σωτερ με τε στη σας Δ. εν θα κα
 τα λαμπεισου το φως του τους κα τα ταξο

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Δ

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος διὰ σοῦ γάρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Δ **Κ**αὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ωνας

+ τῶν αἱ ωνων α μην Δ

Δ **Σ**κηνὴν α γι ι ι αν Α γνη γι νωσκο

μεν β και Κι βω τον και πλακα σε του νομου

της χαριτος δι α σου γαρ α φεσις δε

δω ρη ται τοις δε δι και ω με ενοις δι

α του αι μα τος του σω μα τω θεν τος

εκ της σης γαστρος Πα να μωμε ε β

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαις σε μακαρίζομεν.

Θεὸν ανθρωπῶ ποιεῖν αὶ δύναται
τον οὐ τολμαῖ Ἀγγέλων ατενίσαι τὰ
τάγματα διὰ σου δὲ Πάναγνε ρά
θη βροτοῖς Λογοῖς σεσαρκωμένος οὐ με
γαλύνοντες συνταισθεῖσαι οὐ ρά νι αἰστρατί^{νο}
αῖσθεταις σε μακαρίζομεν εν

Οἱ Ἀναγνώστης: Ἡγιος ὁ Θεός, Ἡγιος Ἰσχυρός, Ἡγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅτερος:

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

Απολυτίκιον.

Ἄχοντάς τοι Γα

Γ

Δ Ο

βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

Δ

ταοι κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο

Δ

νε μων μο νε δη μι ουρ γε και να παυ σον Κυ ρι

Γ

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου Δ εν

Δ

σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το Δ τω

Γ

ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων Δ

ρ ^Γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
δ Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι **δ**
 ρ ^Γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
δ Εν σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν
 το ^Δ ρ τωποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η
 η μων **δ**
 ρ ^Γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην **δ**
 ρ ^Γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
δ Και τειχος και λι με να ε χο μεν +
 και πρε σβιν εν προ σδε κτον ^Δ ρ προς ον ε τε κες
 Θε ον ^Δ ρ Θε ο το κε ανυμφευ τε ^Δ ρ των πι
 στωνησωτη ρι α α α α **δ**

·**Η Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «'Οπ ἐλεήμων...»,**
·**ψάλλονται τὰ Τροπάρια·**
·**Ἔχος δ'.**

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωήν, τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Γῆ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Сὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Η μόνη ἀγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεόν ἀφρόστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

καὶ ἀρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἔξῆς:

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

‘Ο Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ’ (χῦμα)

‘Ο Ιερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ’ ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, [καὶ τῶν δούλων σου...] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

‘Ο Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ’ (χῦμα)

‘Ο Ιερεὺς: Ὁ πως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἄπαξ

‘Ο Ιερεὺς: ‘Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δέ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπταυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ᾧ τὰ ὄνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ’ αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἦ ἔργῳ ἦ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἄπαξ

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι σύ εῖ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαισις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὅν τὰ ὄνόματα ἔμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: Λαμήν.

‘Ο Ιερεὺς: Λιωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

‘Ο Χορός: Λιωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

‘Ο Ιερεὺς: Κοφία!

‘Ο Χορός: Εὐλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς: ‘Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης: Λαμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

‘Ο Ιερεὺς: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ιερεὺς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο Ιερεὺς: Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἔξουσίαν ἔχων ως ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σώσαι ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός: Ἀμήν

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.